

MORA TIDNING Måndagen den 12 juli 1948

Likago nästan likagod, 99-åringen slog Vöndalös

Som väntat blev årets kapprodd mellan kyrkbåtarna i Leksand en av de mest spännande uppgörelser som någonsin ägt rum. Tre år i följd har Brudpiga från Västanvik segrat, vilket medfört att övriga byalag satt till alla klutar för att ta dess skalp och i år lyckades det. Både Sturgubben från Rönnäs och Uller från Ullvi skar målsnöret, innan Brudpiga kom i mål. Men hårt var det och endast sekunder skilde de fyra främsta båtarna åt. Ros'n från Övermo var nämligen tätt i Brudpigas kölvatten.

Innan dess hade som sagt en hård kamp utkämpats på Siljans vatten. Genom den hårda motvinden stod det från början klart att i dagens tävling behövdes det krafter av större mått än tidigare. Uller tog ledningen med Sturgubben och Brudpiga närmast, men i stort sett höll sig de tre båtarna tätt samman kilometer efter kilometer tills Sturgubben i höjd med Barkdal satte in ett långryck, som de övriga inte förmådde försvara och därav kom det sig att Sturgubben under den mångtusende publikens jubel med kraftiga årtag och med vattnet sprutande om fören först gick in under den höga bron mot målet.

Publik ja. Det är tydligt att kapprodden inte förlorar greppet om åskådarna och år efter år, det var den trettonde gången som tävnan gick av stapeln, samlas i Leksand tusenden och åter tusenden från skilda trakter av vårt land. Man gör sig säkert inte skyldig till någon överdrift om man uppskattar årets åskådarantal till 15.000. De klädde älvens brinkar i sprakande färger och de fyllde målplatsens utrymmen till bristningsgränsen. Men så var ju vädret strålande.

Leksands kyrkbåtsroddare måste ha särskilda förbindelser med vädergudarna.

Själva ramen kring tävnan var densamma som tidigare. Båtarna defilerade uppför älven en timme före starten, som gick från Siljansnäs brygga och under tiden underhölls publiken av närmare femtiotalet spelmän från Siljanssocknarna och sedan samtliga båtar gått i mål marscherade man med spelmännen i täten upp till Sammilsdal där prisutdelning följde.

Gropen företedde en grann syn i solskenet, fylld som den blev med rikt inslag av sockenklädda. Unisont sjöng man Om sommaren sköna, Knis Karl Aronsson hälsade de närvarande på kyrkbåtsroddarnas vägnar och efter ett par låtar av spelmännen talade biskop Björkqvist om den urgamla bykänsla som hållit sig levande i Siljansbygd och vilken kommer till uttryck

i denna tävnan mellan kyrkbåtar, som söker sin like på hela vår jord. Biskopen förrättade därefter prisutdelningen. I fortsättningen blev det ytterligare musik av spelmännen, ett kort anförande av biskopen och som avslutning sjöngs Jag vet ett land. Men dagen var därmed inte till ända. Under professor Fritz Jödes ledning sjöngs allsång i Gropen, tills det var dags att följa festtåget till Paradplatsen, där en ståtlig spelmansstämma och folkdans avslutade en hembygdsdag som har fast förankring i gammal tradition och därför kommer att leva länge än. Den spännande kampen gav följande resultat:

Klass A:

1) Sturgubben Rönnäs roddarlag med Axel Arvidsson vid styråran	23,57,5
2) Uller, Ullvi, styrman Karl Liljas	24, 06,3
3) Brudpiga, Västanvik, styrman Oscar Flygar	24,21,0
4) Ros 'n, Övermo, styrman Erland Lindell	24,48,2
5) Kersti, Tibble, styrman Knis Karl Aronsson	25,54,3
6) Vöndalös, Noret, styrman Manne Lysen	30,13,0

Klass B:

Likago, Hjortnäs, styrman Ivar Brits	26,32,0
--------------------------------------	---------

Vöndalös kom som synes en aning på sladden men båten hade inte fulltalig besättning.